

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

**Upravištvo „Mira“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XX.

V Celovcu, 21. februarja 1901.

Štev. 8.

Komendator Matej Šervicelj †.

Nenadna in zato tem bolj pretresljiva je novica, katero smo ravnokar sprejeli: **Komendator Matej Šervicelj na Reberci je preminul v Gospodu!**

Živo nam stopa pred duševno oko izguba in huda rana, katero nam je zopet prizadejala neizprosna smrt! Umrl nam je eden najboljših duhovnikov, eden najvzlednejših rodoljubov koroških! Redke so vrste onih, ki stojé vsikdar pripravljeni in neustrašeni na braniku za domovinske pravice; in še med temi pobira neusmiljeno kruta smrt svoje žrtve!

Preveliko izgubimo s pokojnim komendatorjem Šerviceljem! Kjer se je bilo treba potegovati za národne naše pravice, bil je on na prvem mestu, kjer je bilo treba žrtvovati za národne namene, bil je on med prvimi, — vedno pravi vzor drugim! Zató je njegova smrt za nas tem hujša, ta izguba za nas tem trpkejša!

Pokojni Šervicelj se je kot priprostih kmetijskih starišev sin porodil dné 26. maja 1832 na Golšovem nad Žihpoljami. Svoje nauke je dovršil v Celovcu in bil v mašnika posvečen dné 27. julija 1856. Najprej je služboval v Št. Ilju nad Dravo, od tam je prišel za kaplana v Trbiž, pozneje v Žabnice. Oskrboval je potem nekoliko časa župnijo sv. Jurija nad Celovcem, od tam pa se zopet vrnil v Žabnice, kjer je oskrboval župnijo dokler je ni nastopil pokojni dekan Lamb. Ferčnik. Potem povrnil se je zopet za nekaj časa kot kanonik gosposvetski v Št. Jur, od tam pa je ga pozval pokojni knezoškof dr. Val. Wiery za dvornega kaplana in tajnika v Celovec. Tu je zelo delavno in uspešno deloval več let, dokler ni leta 1873. nastopil faro sv. Kancijana v podjurski dolini. Zelo vnet za blagor v duhovno skrb mu izročenih faranov je deloval tu. Trudil se je mnogo tudi za olepšanje hiše božje. L. 1886. je prevzel komendo na Reberci in tudi tu vneto nadaljeval bogoljubno pastirsko službo.

Bil je pokojni Šervicelj vzoren duhovnik. To je pokazal na vseh mestih, koder je služboval. V priznanje teh zaslug je bil že l. 1869. imenovan za kn.-šk. duhovnega, l. 1880. pa za kn.-šk. konzistorijalnega svetovalca. Večkrat je tudi oskrboval dobrolovaško dekanijo. Faranom je bil vnet in mil pastir, duhovnim sobratom vedno postrežljiv in prijazen tovariš.

Nevenljivih zaslug si je pridobil blagi pokojnik za národno stvar na Koroškem. V vseh svojih važnih službah se je vneto potegoval za národne naše pravice, povsod se je neutrudno bojeval za napredek in korist slovenskega ljudstva, vsako naše podjetje je v njem našlo požrtvovalnega in radodarnega podpornika. Ko je po l. 1860. v Celovcu pričel izhajati „Slovenec“, katerega je urejeval pokojni Božič, je pokojni Šervicelj pomagal ustanoviti list. V Celovcu je sodeloval tudi v takratni čitalnici in bil je odbornik družbe sv. Mohorja, pri kateri je sodeloval zlasti pri snovanju lastne družbene tiskarne. Našemu listu je bil vedno prijatelj in podpornik. Vsa národna društva, vsako národno početje je našlo v njem podpornika. Mnogo zaslug si je pridobil za celovško posojilnico, kateri je bil nadzornik; gospodarski zadrugi v Sinčivasi je bil odbornik od njenega početka. Jako uspešno je deloval tudi kot odbornik občine Bela in kot načelnik krajevnega šolskega sveta v Železni Kapli. Kjer je služboval, se je povsod trudil tudi za napredek umnega gospodarstva.

Ker je vedno odločno zagovarjal národno reč, je imel kajpak tudi dosti nasprotnikov. On se jih ni zbal, se ni menil dosti za neslane zabavljice, ki so letele na-nj iz nasprotnega tabora.

Leta 1892. je vodil deputacijo koroških Slovencev na Dunaj, mnogokrat je nastopil kot govornik na naših shodih. Znana je bila njegova gostoljubnost, dijaki zgubé s pokojnikom dobrotljivega prijatelja in podpornika.

Bolehal je pokojnik dolgo let. Dvakrat si je bil zlomil noge, in zlasti minulo leto je bilo za-nj nesrečno, bolehal je vedno. A tako zgodnje smrti se ni nadejal nihče. Novica, da vzorni domoljub ni več med živimi, katera novica je prišla tako nenadno, je povsod napravila globok utis.

Ob novem grobu komendatorja Šerviclja iskreno žalujemo koroški Slovenci, ker vémo, da smo izgubili enega najboljših svojih rodoljubov! Hvaležno se ga hočemo spominjati v molitvi in on naj ostane vzor delovanju našemu za Boga in domovino! O njem so se res vresničile svetopisemske besede: „Blagor mrtvim, kateri v Gospodu umró! Odslej, pravi Duh, naj počivajo od svojega truda, zakaj njih dela gredó za njimi!“

Svetila mu večna luč!

Rožeška nemška šola.

Iz Št. Jakoba v Rožu.

„Da se resnica prav spozna, Treba je čuti dva zvoná!“

„No, pa poslušajmo še drugi zvon nemške kovine in nemškega glasu, katerega gonijo nemške moči; poslušajmo ga, da se prepričamo, mar li prijetneje doni glas njegov, kakor glas — o slovenski šoli. V dveh prejšnjih številkah „Mira“ sem pokazal čitateljem našo slovensko šolo v Št. Jakobu, šolo, katerej so njeni in naši nasprotniki zaprisegli smrt; šolo, katere oni, ki jo pobijajo, ne poznajo ne od znotraj, malo le od zvonaj; šolo, katera, kakor sem omenil, dosega kar mogoče precej namen prave ljudske šole. Kdor ni popolnoma slep in zaslepljen, kdor le količkaj še zna pravično soditi, moral se je iz pridejanih dokazov prepričati, moral je spoznati, da Št. Jakobske šoli pač ne moremo očitati, da ne podaja tega, kar sme pameten človek po pravici od nje zahtevati. Le preberite še enkrat obedve slovenski nalogi, preberite počasi in pazljivo: pazite na posamezne stavke, kako lepo so razloženi; pazite na posamezne misli, kako celotno so izražene in kako lepo vrejene, vsaka na svojem mestu! Povem vam: veliko sem trgal hlač po šolah — nemških in slovenskih — kot šolar in kot učenik: a še le tukaj v Št. Jakobu vi-

dim, koliko je vredna šola v materinem jeziku! Kajpak, da imamo tudi tukaj šolarje, katerim ne gre prav nič v glavo; v obče pa je tukaj vse boljše kot drugod. Še celo nemščine, one blažene nemščine, brez katere si naši nemčurčki bojda še do Vrbe ne upajo priti, se naučijo nič manj, kot v marsikateri nemški šoli. A besede brez dokazov so prazne; pogledimo zato v nemško šolo v Rožak, da vidimo, kako je tam. Da pa ne bode kdo sodil, da v šoli uganjamo politiko, naj povem, da so tudi sledeče naloge bile napravljene že lani, proti koncu šolskega leta, ne da bi tedaj kdo slutil, kako bodo enkrat še prav prišle. Dalje naj tudi še omenim, da teh vrstic ne pišem proti kateremu koli g. učitelju; nasprotno moram in rad priznavam, da tako kakor št.-jakobsko učiteljstvo tudi gg. učitelji v Rožeku spolnujejo svojo dolžnost. Besede moje so obrnjene proti vravnavi šole, ki je v marsičem taka, da tudi najvestnejšemu učitelju onemogoči vspešno delovanje.

V Rožeku, ja tam, tam je za naše nemčurčke — izgubljeni paradiž, zato ga iščejo s takim trdom, ki bi bil vreden pač boljšega cilja! Tam v Rožeku je menda obljubljena dežela, po kateri se našim — kranjskim Nemcem cedi toliko slin, da jih ne utegnejo požirati, — tam zna vse nemško, še celo taki, ki še celo svoje življenje niso zi-

nili besedice. Poglejte! Tukaj imate nalogo šolarja iz II. razreda rožeške šole, nalogo otroka nemških starišev, ki tedaj že od doma zna nemški:

„Die Juden haben walen den Jesus tödten. Sie fersuchten im wolle zu fangen aber sie befanden im nicht Judas wufte wolle das Jesus immer auf den Oiber beten get und Judas hat im den Juden fersauft die Juden fomen hinauf und Jesus frag wen suchst ihr und sie jagen den Jesus juden wir und der Jesus jagt ich bin er und die Juden und die Juden wurden anmchtig und Jesus jagt ftedt auf und die Juden bagten den Jesus und Paul schlagt ein Knecht mit den Schwert das Ohr wet . . .“

Kako ugaja ta poskus? Ne pozabite pa: to je pisal nemšk fant, ki doma govori le nemški, ki tedaj že od doma zna nemški! Ko je to pisal, je hodil že tri leta v nemško šolo . . . Nemčurčki naši, se vam še nič ne svita? Toliko zabiti pa vsaj niste, da bi si ne znali poiskati nauka iz te priproste „istorije“? Da pa si vi ne bodete preveč belili glave, vam hočem pomagati. Jaz sodim tako: Ta-le nemški fant že od doma zna nemški in se je že tri leta učil nemški; in ni hudoben in ni zabiti; v krščanskem nauku ima celo razred 1 — pa vendar piše še tako hentano revno! Kaj neki to pomeni?

To pomeni: 1. Čeravno Nemci že od doma znajo nemški, se vendar tudi še v šoli učijo nemški. — 2. Čeravno se nemščine, ki jo znajo že od doma, učijo v šoli tri, štiri leta, je vendar še ne

znajo dovolj in učijo se zato v vseh razredih ljudske šole, ne samo v I. ali II. razredu. — 3. Da se Nemci naučijo svoje nemščine, hodijo v nemške šole, ne pa v laške ali kineške . . . Hentana spaka, kaj pa bo to? Prav nič posebnega! Poskusiva Nemce namestiti s Slovenci, kako bi se neki glasili zgornji trije stavki potem. No, le dajva je, pa na glas, da jih bodo slišali po vsem Koroškem in tudi vsi tisti Št. Jakobčani, ki so se vsedli na Korlov lim in se ga ne morejo oprostiti:

1. Čeravno Slovenci že od doma znajo slovenski, se vendar tudi še v šoli učijo slovenski. — 2. Čeravno se slovenščine, ki jo znajo že od doma, učijo v šoli tri, štiri leta, je vendar še ne znajo dovolj in učijo se je zato v vseh razredih ljudske šole, ne samo v I. ali II. razredu. — 3. Da se Slovenci naučijo svoje slovenščine, hodijo v slovenske šole, ne pa v laške ali kineške . . .

Kje pa delajo Slovenci tako, kje? No, tukaj v Št. Jakobu v Rožu — a strmite in čudite se: kar je za Nemce prav in pametno, to je za Slovence neumno — tako so jo pogruntali naši nemščurčki, in zato hočejo proč s slovensko šolo! Slovensko itak že znajo — a sam Bog vé kako — menda približno tako, ali pa še manj, kakor prejšnji nemški šolarček nemške šole.

Slovensko znamo tako že od doma — pa kako, to naj nam pokaže II. zgled iz rožeške šole:

Jezus je delal velike čudeze Jezus je mrlice obujal Lazar je bil v Kani Jezus je Mladenca obudil Jezus je Lazarja obudil ki je Jezus dhanajst let star je za cel učiti ki je deklica dhanajst let stara je v mrla. On je obudil enega Mladenca ko je Jezus pri grobu bil je rekel Lazar ustani in Lazar je ustal in tam okoli je stala veliko Ludji in Jezus je obudil deklico ki je bila že mrtva in Mati je jokala

III. zgled:

„Zubje jo iftali Jejuja ujeti in gator jo ha bušile facht trischali. So bajali jumi en tejšel Brišch in dege je mogal nepte . . . to je te tregobart babel je prišchel en Brojch . . . In to jo fhorta brišchli so useli odjega Krisch in so ka krischali . . .“

Pero zastaja, ko mora pisati tako slovenščino, še bolj pa, ko mora poročati, da so na svetu vedno še taki Slovenci, ki trdijo: „slovenski znajo otroci že od doma in se jim slovenščine v šolah ni treba učiti.“ Poglejte kako znajo! Se vam še ne odprejo oči? Ali še ne spoznate, da lažete samemu sebi v obraz, ko trdite, da se slovenščine v šoli ni treba učiti? O pač, vi to dobro veste: a strasti, jeza in maščevanje vas mandrajo, zato nočete priznati, kar prav dobro spoznate!

Primerjajte vendar, kako čisto drugače piše fant iz št.-Jakobske šole v II. razredu, fant, ki je hodil še le drugo leto v šolo:

„Enkrat je Jezus učil blizu morja. Na večer je sedel v ladjo. Ko je cel dan učil, je bil truden in je v ladji zaspal. Na enkrat je postal velik vihar tako da se je skoraj ladja prebrnila. Apostoli so Jezusa zbudili in so rekli . . .“

Poglejte velikansk razloček! Kako čisto drugače piše tisti, ki že od doma zna slovenski, in tisti, ki se tudi v šoli kaj uči. Prvi ne pozna nobene vejice ali pike; stavki so vsi zmedeni, da človek ne vé, kaj hoče prav za prav povedati. — drugi pa stavke, vsaj večinoma, ločuje s pikami in pripoveduje tako, da ga vsak lahko ume . . .

(Konec sledi.)

Državni zbor.

V 4. seji dné 12. febr. je vlada predložila svečanostno izjavo nadvojvode Franca Ferdinanda gledé njegovega zakona. Posl. Gross je predlagal, naj se izjava odda posebnemu odseku v pretresevanje, dr. Kramar pa je v imenu Čehov izjavil, da le-ti državnemu zboru ne priznavajo pravice, sklepati o tej zadevi. Pri glasovanju so Čehi odšli.

Vlada predloži dalje 58 od 15. julija 1897 naraslih cesarskih naredb, da jih zbornica odobri; dalje načrt zakona, kako naj se železnice razvijejo do l. 1905., ponavljen je tu tudi načrt karavanske železnice; potem načrt zakona o povišanju užitnine od žganja in koliko da pride dohodkov pojedinim kronovinam. Posl. Plaček je predlagal, naj se o vseh predlogih vrši tudi prvo branje. — Več poslancev predlaga, naj zbornica prestolnemu govoru odgovori s posebno adresno.

Ministerski predsednik dr. Körber je v posebni izjavi zagotavljal zbornico, da sedanja vlada nima nikakih zakotnih mislij in osobito, da ji ni na tem, da bi se prej ko mogoče volitev v delegacijo zvršila, temveč, da hoče takoj z delom pričeti, kar naj svedoči vladne predloge. Najprej naj se zbornica peča s proračunom in pri tem zajedno tudi z investicijami (nova podjetja), koje je vlada predlagala. Temu sledi zakon o povišanju užitnin pri žganju, koje zvišanje bode posameznim deželam in kronovinam prepotrebne prispevke prinašalo; in tudi skupne sirotinske blagajne se morajo urediti in vojnemu ministerstvu potrebna vojna moč na razpologo staviti. Tem prepotrebnim predlogom bodo sledili še drugi, iz kojih se razvidi, da hoče vlada delati in sodelovati in si želi, da bi tudi zbornica dobila veselje do dela. Vlada hoče zbornici pripraviti pot in odstraniti iz pota vse zapreke, da bode prišla zbornica iz žalostne preteklosti. — Finančni minister Böhm-Bavérk je predložil in z dolgim govorom pojasnoval državni proračun za l. 1901. Izdatki se povišajo za 48 milijonov kron in ta prirastek izdatkov hoče finančni minister pokriti z dohodki pri neposrednih davkih, pri užitnini, pri soli, pri tobaku, nadalje pri trgovskem ministerstvu, pri dohodkih iz brzojavk, iz pošte in iz telefona, v železničnem ministerstvu z višjimi dohodki pri prevažanju blagá, v poljedelskem ministerstvu po prihodkih iz državnih gozdov itd. Deželno brambovsko ministerstvo zahteva tudi 2 in pol milijona kron več dohodkov, kakor prejšnja leta.

Ves proračun kaže sledeče številke:

Potrebščine	1.641.163.344 K
skupni dohodki	1.641.997.585 „
tako, da se izkaže preostanek	834.241 K

V 5. seji dné 13. febr. se je razpravljalo o nujnih predlogih gledé adrese. Prvi je utemeljeval svoj predlog Poljak Javorski, za njim je govoril dr. Stransky, ki je oestro prijel Schönererjeve pristaše, da škilijo preko avstrijskih mej. Hrupno so Nemci ugovarjali. Soc. demokrat Dascinski pravi, da govori v imenu „republikancev“, vsem strankam predbaciva izdajstvo in pravi, da so le soc. demokratje pravi steber Avstrije!! — Liberalec dr. Bärenreiter utemeljuje predlog, naj se opusti adresni razgovor in naj samo predsedstvo zbornice izrazi čuvstva neomajljive zvestobe in udanosti ter

željo, da bi zbornica pričela z delom. V razpravo je poseglo še več poslancev, izmed Slovencev dr. Ferjančič. Za predlog, naj se vrši razgovor, je glasovalo 175 poslancev, proti pa 150. Ker predlog ni dobil dvetretjinske večine, je bil torej odklonjen, soglasno pa sprejet Bärenreiterjev predlog. O tem predlogu se je dalje razpravljalo v 6 seji dné 14. febr. Ta dan je v razpravo posegel tudi slovenski poslanec dr. Šušteršič.

Bode-li državni zbor mogel priti do resnega dela? To je še vedno vprašanje! Nemški poslanci pod komando Schönererja in Wolfa zahtevajo, naj so zapisniki drž. zbora samo nemški, da se torej izključijo slovanske interpelacije, predlogi in prošnje, ki so bile doslej v navadi. To naj je po nameri teh ljudij nekaka priprava — nemškemu državnemu jeziku! Slovanski poslanci se morajo takemu nasilstvu in kršenju ravnopravnosti sevé upreti z vso silo. Vršé se pogajanja, da se o ti stvari doseže sporazumljenje. S kakim uspehom, bomo videli! Prihodnja seja je na pepelnico.

Dopisi.

Velikovec. (Knjižnica.) Naši „nemški“ prenapetneži, kateri tako dobro živé od slovenskih okoličanov, so že dolgo hrepeneli po nemški knjižnici, ki naj bi pomagali reševati „nemško misel“. Knjižnica bi bila dobra, a kdo jo bo plačal? Da bi naši Veliko-Nemci sami segli v žep, to se pravi preveč zahtevati! Zato so napumpali „Südmärk“, ta je dala 1300 zvezkov, prostor pa se dobi tudi zastoj v meščanski šoli, saj je tam prostora več kot preveč, in stane tudi nič, saj je hišo postavila dežela. Razdajanje knjig pa je prevzelo več „nemških“ gospodov, med njimi kar 5 učiteljev: Bohrer, Sekora, Samonig, Kovačič in Klaffensak. Ti bodo torej — nemštvo reševali! Heil!

Železna Kapla. (Judežev groš) je zopet sprejela tukajšnja ljudska šola. Znani celovski agitator za „Schulverein“, Steinlechner, ji je prekrbel od tega društva 85 K za učiteljsko in šolsko knjižnico. Kaj pravi h temu okolica, ki mora tudi prispevati h šolskim stroškom?

Smihel nad Pliberkom. (Podružničen shod.) V veliki sobani Šercerjeve gostilne zbralo se je v nedeljo dné 10. svečana mnogo občinstva. Po kratkem pozdravu tajnika je č. gosp. kaplan Jože Dobrovc slikal v svojem zanimivem govoru naše žalostne šolske razmere. Na to se je pričela predstava igre: „Ne vdajmo se!“ Igra se precej lahko predstavlja; le vloga župana dela nekoliko težav, katere je dobro premagal naš tajnik, gospod Lovro Humer. Zelo veliko zanimanja je vzbudil ženin, Lorenc Kušej, in nevesta, gospa Humerjeva. Vloga skrbne matere in vrle gospodinje je imela gdčna Kogelnik. Najbolj smešne vloge sta imela Ignacij Uranšek in Jakob Šumah. Z uspehom igre smemo biti zadovoljni, posebno se moramo čuditi, da so igralci, ki so pohajali samo koroške šole, tako dobro igrali. Da je bilo zborovanje tako veselo, pripomogli so pa največ pevci našega „Gorotana“, ki so nas s svojimi ubranim petjem razveseljevali. Slava jim in srčna hvala vsem, ki so pripomogli k lepemu uspehu zborovanja.

Črna. (Nesreča. — Zarokba.) Ponesrečil se je tukaj rudar Matija Pudgar pri raz-

Smešničar.

* **Kako raste pamet.** Star kmet je pripovedoval to-le o svojih sinovih: „Ko so imeli moji sinovi 16 do 20 let, vedeli so vsako reč bolje nego jaz; ko so imeli 25 let, vedeli so še prav toliko; s 30 leti so me časih slušali, če sem jim kaj nasvetoval; ko so dosegli 35. leto, prišli so me časih že sami vprašat za svet; kedar bodo imeli 40 let, mislim, pa spoznajo, da »stari« še kaj vé!“

* **Kako daleč je solnce.** Jurija Pavliho je hotel nekdo spraviti v zadrego. Bil je namreč nanj hud, ker je spretno odgovarjal vsem vprašanjem. Reče tedaj vpricho mnogih ljudij: „Prebrisani Jurij! Ker že vse veš, povej nam še, koliko mačjih repov je treba, da bi segli do solnca?“ Jurij Pavliha pa se nasmeje in reče: „Ne več nego enega, če je ta zadosti dolg.“

* **Muhast odgovor.** Baron, ki je bil zapravlil vse premoženje, rekel je nekaj možu, ki je nesel drva iz njegovega nekdanjega gozda: „He, kje si ukradel ta drva?“ Tat odgovori: „Le molčite, ljubi gospod! Saj vem, da bi bili veseli, ko bi rekel, da v vaši hosti.“

* **Pomiritev.** Mlad žid se je hotel dati krstiti. Rabbi mu ugovarja in pravi, da se oče, ako to zvé, obrne še v grobu. „No, no“, odgovori mladenič, „to se bo vse zopet poravnalo, zakaj čez nekaj dnij se dá krstiti tudi moj brat, in — oče se zopet obrne na ono stran, na kateri leži sedaj.“

* **Blag namen.** Višji gozdar: „Niste li zapazili, da je Gregec z ženo in peterimi otroki tu v naši hosti poberal vejevje? Čemu imate dve oči?“ Gozdar: „Da lahko pri ubogih ljudeh eno zatisnem!“

PODLISTEK.

Nekaj o naših imenih.

Iz Prevaljske fare.

„Pravico so pokopali,“ tako so solzno tožili Prevaljčani koncem prosinca. Pravici je odklenkalo; otožno doni veliki zvon pri fari. Priden delavec je bil — Pravica. Težka, rogljata smreka ga je nenadoma ubila. Sto in sto smrek je prej neusmiljeno posekal in umoril; nazadnje ga je vendar zadela pravica: pasti je moral za zmirom. Ker smo pa že navedli eno značilno ime iz naše obširne fare, naj sledijo še druga slična imena. Sama gola resnica je, kar pišemo; kdor ne verjame, naj pride ter se prepriča.

Neki bajtar se piše Petek. Suh je, brez mesa; ali nas ne opominja z osebo in imenom na post, na petek? Neki delavec se piše Sobota; in res, ko pride sobota, jo zavije zvečer v gostilno, saj sobotni večer in gostilna, pravijo, sta brata. — Pridni Praznik svojemu imenu ne dela nobene časti; dela ter se trudi, čeravno je vsak dan — Praznik. — Nedelja je tudi eden, pa čudno je le to, da tako natančno vé, kdaj je prava nedelja, ker je pri njemu vsak dan — nedelja. — Plesučnika tudi imamo; prepirajo se pa ljudje med seboj, ali on zasluži svoje ime zaradi tega, ker rad hodi na ples, ali ker se večkrat rad zasuje pri godcih. — Da Pušnik rad puši tobak, privošči mu vsak lahko, tudi njegova žena, da vsaj ne bo zastoj Pušnik. Da se Zaletel večkrat kam zaleti po nepotrebnem, mu očitajo ne samo brezzobne ba-

bičke. Da pa tudi pri nas ni vse v redu, kaže že to, da je Žnidarčič — čevljar. Kos-a tudi imamo. Poje rad. Če pa Čuješ-a vprašaš: „Čuješ kosa?“ se zmirom zjezi; morata že nekaj imeti! Goloba imamo tudi; a to je čudno, da je on — lovec. Poučljivo je gotovo, da se mora Skriválnik večkrat skriti pred svojo drugo zakonsko polovico.

Da Trinka us izpije, če ima čas in denar, ter da oštirju v glažku nič ne pusti, je verjetno; zakaj bi sicer tako ime nosil. — Strgar-ja pa še nikdar nisem videl strganega; mora pač imeti skrbljivo ženko. — Gledé Žgank-a sem pa res v zadregi; ne vem če samo žganke jé, dvomim; ker je tako močan in spreten delavec. — Lepo pa gotovo ni, da Cesar-ju ne dajo več časti v občini; še Kaplan ga ne časti posebno, čeravno so duhovni sicer cesarju jako vdani. — Kotnik je pa Ržen-u in Pšeničnik-u jako nevaren sosed; bojita se, da bi jih tudi Kotnik ne zdrobil. — Srna ima pa tako lične hitronoge in brhke dečke in hčerke, da so njemu in njegovemu imenu čast in ponos! — Pisar pa rad pisari — imena dolžnikov. — Mrzel bo pa moral izstopiti zdaj iz šole: ker je zrak v šolskih sobah itak že sam — mrzel. — Poletnik-a pa tudi zebe v šoli, da se kar trese; pa še zraven Zima-ta sedi. — Slovenci in Nemci v Prevaljah pa naj si le zmirom v izgled vzamejo tista dva, katerih se eden piše Medel, drugi pa Mager: kako dobro se razumeta, kako rada se imata! — Na zadnje pa ne smem pozabiti Samec-a, ki je zadnjič tako sam in zapuščen pri vincu bridko tožil rekoč sam pri sebi: Oj Prevaljčani: Pravico ste zgubili; imate pač: Smolo! — r.

streljanju skal. So pač preveč neprevidni! Hvala Bogu, da poškodbe niso smrtno. — Zaročil se je gosp. Frančišek Lahovnik, iz znane rodoljubne družine v Prevaljah, s hčerjo tukajšnjega posestnika gosp. Josipa Geršaka, Josipino Geršak. Srčne čestitke!

Sinčavas. (Nesrečen pravdar.) Tukajšni mizar Jožef Omač je pred par leti poravnal svoj dolg pri naši posojilnici. Kmalu po tem mu je dala neka nemčurška posojilnica večje posojilo. Od tega časa naprej se je ta človek popolnoma spremenil. Poprej še dosti miren in priljubljen, začel je sedaj ob delavnikih pohajkati po gostilnah, dražiti ljudi in tožariti se v enomer. Napadel je s tožbami posestnike, ki so prepričani, da so svoj račun pri Omaču že zdavna poravnali. Pravdal se je celo s svojim pomagačem, hoteč mu odtrgati nekaj zaslužka. V pošteno gostilni povzročil je tak škandal, da so ga morale krepke roke položiti pred hišni prag. Zelen od jeze je na to tožil gostilničarja za mastno odškodnino trdeč, da so mu nekaj kocin pod nosom izdrli, ko so ga „lifrili“ na svež zrak. S to tožbo se je samega sebe osmešil, opravil pa ni nič. Najgrša pa je bila njegova tožba, s katero je g. Janeza Miheva p. d. Andrejca v Sinčivasi dolžil, da mu je za našo posojilnico izročil stotak, katerega pa Andrejca ni oddal. Vsi, ki poznamo Andrejca kot poštenjaka, smo se nad to peklenko hudobijo jezili. V teku pravde se je Omač tako zapletel v svoje laži, da se je nazadnje klaverno udal. Najdebelejša laž je bila pa ta, da je Omač kot pričo, ki je baje videla, ko je Andrejcu izročil stotak, navedel moža, ki je bil že pol leta pred tem izmišljenim dogodkom — mrtev. Vsi smo se veselili zmage našega Andrejca, le neki nemčurji ne, ki so se že veselili mastnih poročil v svojih listih, kako se je Andrejce, odbornik naše vrle posojilnice in imenitne gospodarske zadruga, izkazal pred sodnijo kot navaden slepar. Hudobni naklepi so izpodleteli, a mi kličemo veselo: naš Andrejce naj živi!

Tolsti Vrh. (Dopisniku lista „Freie Stimmen“ v odgovor.) Sicer se nam zdi nepotrebnost, na vsako bedarijo odgovarjati, ker je škoda papirja! Ker pa je svet že tak, da le prerad vsako čenčo verjame, posebno če se obrekuje bližnji, hočemo tudi dopisniku lista „Fr. St.“ v zadevi zadnje Tolstovrške občinske volitve odgovoriti par vrstic; ako tudi on sam ne pride k boljši pameti — kar mu iz srca voščimo — bodo vendar naši volilci videli, da se znamo za svoje in njih pravice potegovati. Imenovani časniki poročajo, da je po volitvi dné 26. jan. t. l., po uspešnem triletnem delovanju (?) naprednjaškega občinskega odbora zopet prišla slovensko-klerikalna stranka na krmilo, ki vidi vse zveličanje v čisto slovenski šoli, in ki je pripomogla občini Tolsti vrh k žalostni slavi, da je (ob času njenega gospodarjenja) zmanjkalo v občinski blagajni na nedokazan način 7200 kron. Da je volitev tako izpadla (piše dopisovalec dalje), zato gre hvala le neomikanosti Tolstovrških prebivalcev (zahvalite se za ta poklon, kmetje!), katerih ni sram, pomagati do vladanja stranki, katere nikakor ne zasluži njih zaupanja. Po nekaterih praznih in neumnih udarcih na dve občno znani in velespoštovani osebi „slovensko-klerikalnega“ odbora obžaluje dopisun, da se Tolstovrška šolska zadeva, ki se vleče že čez 15 let, še ni rešila, dokler (hoče dopisovalec reči) je vladal še „naprednjaški“ občinski odbor. Dalje častita vsem šolskim oblastem od Guštanjskega šolskega sveta začeni gor do učnega ministerstva k vsem prošujam, katere bode zdaj novi slovensko-klerikalni občinski odbor v tej zadevi kar v celih kopah vloževal. Nazadnje izreka še poslavljajočemu se „naprednjaškemu“ občinskemu odboru, posebno županu R. Brundula, za triletno uspešno delovanje najboljšo zahvalo. Tako „Fr. St.“ Nismo vedeli, ali bi se smejali ali pa prelivali solze — pomilovanja, ko smo te vrste čitali. Pa pogledjmo reč malo bolj natanko. Da je dosedanja „naprednjaški“, to je nemškutarski občinski odbor res tako „uspešno“ delal, o tem nam žal ničesar ni znano. Morda je to njegova zasluga, da smo bili pol leta brez mosta čez Mežo?! Dalje trdi dopisun, da mi zahtevamo čisto slovensko šolo! Koliko se je v tej zadevi že gevorilo, ali vse je „bob v steno“. Vse, kar mi zahtevamo, je, da se slovenski otroci najprej učijo v materinem jeziku in potem na njegovi podlagi še le nemškega, in če hočete tudi še kitajskega! — Kar se tiče pomanjkanja 7200 K v občinski blagajni za časa, ko je bila občina v rokah „slovensko-klerikalnega regimenta“, moramo pa obširneje odgovoriti. Kakor je znano, so bile Kotlje in Tolsti vrh v eni občini. Ko so se potem razdelile, je Tolstovrška občina zahtevala, da Koteljska prevzame en del skupnih dolgov, in ko se je zadnja branila, je bila preiskava, pri kateri se je našlo, da manjka omenjena svota po nerednosti v občinskem zapisniku. Tedanjemu županu se je zaukazalo, naj plača ta dolg, ki se pa ni napravil ob času njegovega ali samo nje-

govega županovanja, ampak že popred, kakor kaže zapisnik. G. Kotnik je zahteval, naj se cela reč odda državnemu pravdniku in naj ta stvar preišče in razsodi; poslal je po občini tudi prošnjo teh mislij, a — čudi se svet in strmi — še odgovora ni bilo nazaj! Tukaj ste samo dve reči mogoči. Ali se je pismo res odposlalo, in potem bi moral priti vsaj odgovor; ali pa se sploh ni odposlalo, in potem vprašamo, kam je prišlo?? Ali je to morda tudi „uspešno“ delovanje „naprednjaškega“ odbora?! In potem, če je res bila goljufija v tej reči (kakor se je takrat pisalo), zakaj pa je g. Kotnik plačal samo omenjeno svoto. Zakaj pa ni bil kaznovan?! Ali je morda prosil za njega „naprednjaški“ občinski odbor? To bi bil že tretji „uspeh“ njegovega delovanja! Malo več pazljivosti pri svojih izrazih vam ne bode škodovalo, gospodine dopisun, sicer se lahko opečete. Tolstovrški kmetje, ki nosijo svoje krajcarje k vam, si bodo pa tudi dobro zapomnili, kakšne primke jim dajate. Da ste se pri volitvi zanašali na svoj upliv in vam zadolžene kmete, in ste se vendar opekli, obžalujemo iz srca! Je že tako: Danes meni, jutri tebi! V enem hočemo pa vendar ostati zložni, v tem namreč, da tudi mi (in nas je več kot vas!) izrekamo poslavljajočemu se „naprednjaškemu“ občinskemu odboru najlepšo zahvalo, pa ne za „uspešno delovanje“, ampak — da je šel, oziroma moral iti! Ako želite, na svidenje v kratkem!

Št. Jakob v Rožu. (Še enkrat: Kdo agitira?) Ali naj odgovarjam g. učitelju Karolu Hribernik-u? Prav nepotrebnost reči sicer, ker g. učitelj sam svoj popravek imenuje „nepravičnosti“; ako je pa to, kar piše in trdi on, „nepravica“, tedaj neresnica, mora pravica in resnica biti to, čemur on oporeka in kar sem pisal jaz v 5. št. „Mira“. Pa pridružim se vaši misli, g. urednik, ter odgovarjam — za zabavo „Mir“-ovim čitateljem. Oglejmo si tedaj na drobno „nepravičnosti“ g. Karola Hribernika. — 1. Vi mislite, „da se Vam ni treba uklanjati tiskarnemu zakonu § 19.“ — To ste pa res mogočen gospod! Kako je že rekel prerok Muhamed, ko se mu na njegov ukaz gora ni hotela približati? „Če ti ne greš k meni, bom pa jaz šel k tebi,“ je rekel slavni prerok. Bode moral pač tiskarni zakon tudi tako narediti. Vi se mu nočete uklanjati, naj se pa on Vam prav globoko pokloni ter se Vam ponižno zahvali, da ga tako dobro (?) poznate. Klanjam se pa tudi jaz ter občudujem Vašo „dummheitsbrütende“ učenost, ki je iznašla nov tiskarni zakon mesto dosejdnega tiskovnega zakona. — 2. Tedaj „ni res, da ste Vi kot učitelj Karol Hribernik o letošnjih občinskih volitvah v Št. Jakobu brusili pete od hiše do hiše...“ Prvič vprašam: Kje sem jaz trdil ali pisal, da ste Vi kot učitelj brusili pete od hiše do hiše? Drugič Vas vprašam, gosp. Karol: Se-li še spominjate onega večera — bilo je to sevé ne pred Št. Jakobskimi občinskimi volitvami, ampak tedaj nekdanj, ko so se starodavni Kelti posvetovali, ali naj Kepo imenujejo Mittagskogel ali Mittagsskogel — tedaj, ali se še spominjate tistega večera v starodavnem času, ko ste prišli že ob precej pozni uri v neko hišo tam nekje ob Dravi in ste tam po svoji stari navadi začeli praviti navzočim „o trudu in delu težavnega šolskega stanu“; potem pa, ko so „nepoklicani navzoči“ odšli in je zaostal samo še gospodar hiše, ste od „truda in dela težavnega šolskega stanu“ preskočili na čisto druge težave, češ: pri občini bode treba predjati, volite druge odbornike in drugega župana; katere može pa kaj vi menite, da bi bili pravi... G. Karol, ali so to tudi „težave šolskega stanu“ in se-li to pravi „odgovarjati na vprašanje ljudskih želj“? — 3. „Ampak resnica je, pravite Vi, da ste v preteklih poletnih samo dve privatne hiše obiskali vzlic zlahte in znanstva.“ — Samo dve privatne hiše ste obiskali, — ali ni škoda, da jih niste tri, bi bili vsaj enega kozla manj ustrelili; naši slovenski šolarji namreč pravilno govoré: dve lepi hiši, ne pa: dve lepe hiše. — 4. Veseli me, da ste obiskali samo „dve privatne hiše vzlic znanstvu“. Prav tako; le bavite se tudi zanaprej prav pridno z znanstvom in pustite pri miru vse Vaše znanice, ki itak niso posebno zanesljivi. Pred vsem bi Vam priporočal učenje slovniškega znanstva, drugače bi se Vam utegnili prigoditi, da bi se morali vnesti v šolarsko klop, šolarji Vaši pa za učiteljsko mizo. V kratkem Vašem popravku imate celih 19 kozlov, med temi 7 tako debelih, da lahko takoj napravite nanje lov z vsem Vašim znanstvom. — 5. Sedaj, dragi čitatelji, če hočete samim sebi dobro, pa se primite za trebuh, da ne počite od prevelikega smeha. G. Karol „pri volitvah v Hodišah ni napel vse strune, da bi zapel „Die Wacht am Rhein“, ker mu ta pesem niti znana ni!“ Za božjo voljo, g. Karol, ali Vas je luna trkala ali pa ste jo trkali Vi, ko ste zapisali to svojo „2. nepravičnost“? Ali ste res tako malo „študirali“, ali res samo do glave, da Vam ni šlo v glavo, kaj te besede po-

menijo? Da ste namreč Vi v Hodišah hoteli pomagati nemškutariji na noge, ne pa, da ste tam hoteli res zapeti „die Wacht am Rhein“! Se čudim, da potemtakem ne popravljate tudi še to: „Ni res, da so mi Hodišani godalo namazali z lojem, ampak res je, da godala niti nimam ne.“ S tem bi me bili vsaj popolnoma ugnali v kozji rog, in še besedice bi Vam ne mogel odgovoriti, ker „wo nichts ist, da hat sogar der Kaiser sein Recht verloren.“ — 6. Menil sem, da znate vsaj maslo — mešati, če že ne delati, pa še tega ne pustite veljati! Ste res prav skromna stvarca božja. Pa mi vendar dovolite povedati to-le: v naši Št. Jakobski mlekarji dela maslo naš sirar, ne pa kravarice, ki krave molzejo, in tudi ne oni, ki mleko donajajo; na Švicarskem je menda tudi taka navada. Tako ste tudi gonjo proti Št. Jakobske slovenski šoli zasejali Vi, četudi so podpise nabirali drugi. Če ne verjamete, pa prašajte tistega izmed Vašega „znanstva tam doli ob Dravi“, ki je tudi podpisal prošnjo za nemško šolo in zanj celotno pobiral podpise, morebiti tudi Vam pové, kar je povedal meni: Ja, to je pa res; to reč proti šoli je naredil Hribernikov Korl!*) (Dalje sledi.)

Novičar.

Na Koroškem.

Slovenska zmaga. Pri občinskih volitvah v Vovbrah dné 14. febr. je vkljub hudemu pritisku nemčurjev v vseh treh razredih sijajno zmagala naša slovenska stranka. Slava vrlim volilcem! Več prihodnjic.

Šolske zadeve. Ministerstvo je dalo 5., 6., 7. in 8. razredu gimnazije oo. benediktincev v Št. Pavlu javnostno pravico za dve leti. Tudi zrelostni izpiti se smejo tam delati. — Do 10. marca je razpisana učiteljska služba na petrazredni slovenski ljudski šoli v Št. Jakobu v Rožu.

Duhovske zadeve. Č. g. Ant. Vogrinec, provizor v Weissensteinu, je postal župnik ravno tam. Č. g. Fr. Mažir, provizor na Vratih, je prestavljen v Kamp.

Umrli. V Št. Pavlu v labudski dolini je dné 15. t. m. umrl tamošnji notar, gosp. dr. Al. Wölwich, star 68 let. — V Krasnici pri Rudi je dné 14. febr. umrl bivši župan in častni občan občine Ruda, g. Tom. Trunk, star 72 let. N. p. v m!

Prva koroška „gimnazijka“ je Rezika Dasmer iz Velikovca. Pred nedavnim je z jako dobrim uspehom napravila izpit za I. tečaj v prvem razredu. Nam pa se le zdi, da dekle za take šole ni!

Uradne ure pri davkarjih. Odslej bodo uradne ure pri davkarjih ob tržnih dneh (letne in tedenske sejmove) trajale od 8. ure zjutraj neprenehoma do 2. ure popoldne, in ne kakor doslej od 8. do 12. in 2. do 4. ure.

Zilska podružnica „Slovenskega planinskega društva“ je imela dné 6. svečana na Zilski Bistrici svoj prvi občni zbor. Zaradi jako neugodnega vremena je bila udeležba le pičila. Vendar se je zbralo nekaj bližnjih članov in prijateljev tega še premalo znanega slovensko-narodnega društva, zelo potrebnega za nadaljni obstoj našega millega naroda slovenskega. Podružnica se je ustanovila šele pred enim letom. Štela je že prvo leto 34 članov na Koroškem, in letos jih je še 7 novih pristopilo. V tako kratkem času se podružnica ne more še ponašati z velikimi in mnogimi deli, a načrtov ima že mnogo ter se bodo ti polagoma izvršili. Do sedaj je podružnica največ storila na Višarjah, kjer se je na 2079 metrov visoki Lovec pozno v jeseni lanskega leta dodelala popolnoma složna in varna pot, tako da sedaj vsakdo brez težave lahko pride na vrh in uživa prekrasni razgled. Na nevarnih krajih so se naredile kamenite stopnice, kjer se pota delijo, so se postavili slovensko-nemški kažipot in cela pot je zaznamovana z oljnato barvo. Tako se bodo sčasoma tudi druga pota in steze po slovenskih planinah popravile, zaznamovale in s primernimi napisi označile. Saj ima Zilska podružnica „Slov. plan. društva“ namen, spoznavati slovenske gore in planine ter pospeševati in olajševati potovanje po Koroškem. V novejših časih vedno več mestnih ljudij poleti zahaja na deželo; bolj ko je kraj gorat in domačinom pust, rajši pridejo in kar s celimi družinami se kje nastanijo za več tednov, celo mesecev, da od tam lahko obiskujejo gore in planine. Na ta način pride mnogo denarja med ljudstvo. Vse to pa pospešuje „Slovensko planinsko društvo“ in njegove podružnice in zato je res vredno da se ga podpira. *) — c.

Deželna hipotečna banka v Celovcu je dala do 1. febr. t. l. 6.406.000 kron posojil. Pri zrebanju dné 5. febr. so bile izzrebane sledeče srečke v skupni vrednosti 18.300 kron: po 2000 kron št.

* Priče za to so nam znane po imenu! Uredništvo.

*) Glej Koledar družbe sv. Mohorja za l. 1901. na strani 39. popis „Slov. plan. društva“.

130, 460, 838, 917, 1227; po 1000 kron št. 8, 132, 302, 398; po 200 kron št. 21, 74, 83, 194, 198, 366, 420, 434, 573, 643, 722, 940, 984, 1032, 1052, 1109, 1245, 1266, 1341; po 100 kron št. 13, 57, 90, 91, 99. Od prej še niso se vzdignile sledeče izrečane srečke: po 2000 kron 433; po 1000 kron št. 28, 134, 158; po 200 kron št. 2, 55, 95, 183, 209, 267, 297, 589, 731, 796, 859, 860, 1152.

Vojaški nabori bodo letos sledeče dni: Št. Lenart 18. marca, Volšberg 20. in 21. marca; Št. Pavel 22. in 23. marca; Beljak 26., 27., 28., 29. in 30. marca; Podklošter 1. aprila; Trbiž 3. apr.; Šmohor 9. apr.; Kotiče 11. apr.; Železna Kapla 13. apr.; Dobrlavas 15. apr.; Prevalje 17. apr.; Pliberk 18. apr.; Velikovec 19. in 20. apr.; Št. Vid 22., 23. in 24. apr.; Krka 26. in 27. apr.; Sovodje 2. maja; Zgornja Bela 4. maja; Milštat 6. maja; Špital 7. maja; Greifenburg 9. maja; Voglje 11. maja; Trg 18., 20. in 21. marca; Borovlje 23. in 26. marca; Celovec (za deželo) 28., 29. in 30. marca; Celovec (mesto) 1. aprila.

Drobiž. Občni zbor c. kr. kmetijske družbe bode letos dné 20. marca. — Dveleten otrok zgoraj je dné 25. jan. v Ladingu ob Volšbergu. Mati je otroka zvečer pustila samega v sobi. Tam je prevrnil gorečo svetilnico na-se. Opeknel se je tako, da je kmalu umrl. — Cesar je pomilostil Katarino Skant, ki je bila od celovškega porotnega sodišča radi detomora obsojena v smrt. Smrtna kazen se ji je spremenila v 15letno ječo. — Pri telovadbi se je dné 8. t. m. tukaj ponesrečil nek porotnik 17. pešpolka. Padel je tako nesrečno, da je kmalu na to umrl. — Preskrbljenec Blaž Ambrožič v tukajšnji meščanski hiralnici je dné 9. febr. kuril svojo peč. Vnela se mu je obleka, ne da bi bil tega čutil. Šele drugi so ga morali na to opozoriti. Dobil je tako hude opekline, da je kmalu umrl.

Po slovenskih deželah.

„Slovensko čebelarstvo“ za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko s sedežem v Ljubljani nepričakovano dobro napreduje in ima že blizu 700 udov. Za našo čebelorejo, ki je zelo važen del kmetijstva, in ki je bila nekdanje zelo razširjena, pa je v zadnjem polstoletju močno propala, je to društvo največjega pomena, zlasti, ker izdaja vsak mesec strokoven list „Čebelarja“, ki daje potrebne nasvete o naprednem čebelarstvu. Letna udnina (s „Čebelarjem“ vred 2 kroni) naj se pošilja blagajniku g. Avg. Puciharju, faktorju Blasnikove tiskarne v Ljubljani.

Važna nova knjiga. Vedno bolj se pripravljamo, da nam je potrebna v slovenščini knjiga, ki bi točno in jasno tolmačila, kaj je socializem, kako se je razvijal in kakšne smeri ima v naših dneh. Dr. Krek je od leta 1896. obdeloval ta vprašanja v „Dom in Svet-u“; ker je pa tvarina razkosana in je izprva izhajala na platnicah, ki so večinoma zavržene, ne more v tej obliki vstrezati svojem namenu. Pisatelj je pripravil urediti in izpopolniti svoj spis za samostojno izdajo, katero je prepustil „Slovenski krščansko-socialni zvezi“ v Ljubljani. Odbor krščansko-socialne zveze naznanja torej, da prične prav kmalu izhajati knjiga: Socializem. Spisal dr. Krek. Založila kršč.-soc. zveza v Ljubljani, in sicer v snopičih po 15 kr. Vsak mesec izide vsaj po eden snopič. Knjiga bo najmanj v enem letu gotova. Ker pa mora imeti „Zveza“ zagotovljenih toliko kupcev, da se ji ne bo bati izgube, prosi svoje prijatelje in somišljenike, naj z nabiranjem naročnikov omogočijo to važno podjetje. Imena naročnikov naj pošljejo vsaj do konca meseca svečana Luk. Smolnikarju, stolnemu vikarju v Ljubljani.

Razglednice z lastno sliko (portretom) krasno izvršene izdeluje slovanska tvrdka E. Wograntsits, Dunaj, IX./2, Lazarettgasse 6, po vsaki fotografiji, ki se ji pošlje. Cena za eno razglednico je samo 12 krajcarjev, a naročiti se mora najmanj 10 komadov od ene slike. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda, in opozarjamo zato čitatelje na to podjetje.

Društvo vednega češčenja. Meseca prosinca so od podružnic došli sledeči doneski: Paternijon 88 kron, Št. Jurij v lab. dolini 10 kron, Freže 26 kron 22 vin., Št. Jedert 21 kron 34 vin., Zilska Bistrica 36 kron 7 vin., Kazaze 34 kron 3 vin., Nemški Plajberg 100 kron, Rangsdorf 18 kron 88 vin., Liesing 84 kron 36 vin., Tveng 6 kron 40 vin., Št. Janž v Rožu 51 kron 80 vin., Afric 48 kron 32 vin. — Cerkvena predstojništva, ki hočejo ob letošnji razstavi cerkvenih oblačil imeti kako podporo, naj prošnje dopošljejo vsaj do koncem marca.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Naša gospodarska organizacija.

Posojilnica za Belo in okolico v Železni Kapli je imela v minulem II. upravnem letu 1900 že 67.563 kron denarnega prometa. Udov je 61.

Hranilnih vlog se je vložilo 27.491 kron, ostalo 36.687 kron. Posojil se je dalo 16.270 kron, vrnilo 5540 kron, ostalo 26.230 kron. Deležev je vloženih 1255 kron, v tujih zavodih naloženega denarja 10.200 kron. Čistega dobička je bilo 32 kron, rezerva je narastla na 90 kron. Številke kažejo, da je bila naša posojilnica prav na mestu.

Hranilnica in posojilnica v Št. Lenartu pri sedmih studencih je imela v svojem osmem upravnem letu 113.865 kron 61 vin. prometa. Vložilo se je 30.292 kron, vzdignilo 25.743 kron 20 vin., Posojil se je dalo strankam 16.566 kron, vrnilo pa 4.205 kron. Čisti dobiček znaša 624 kron 91 vin. o kojega porabi bo sklepal občni zbor, ki se bo vršil kvaterno nedeljo v postu, t. j. dné 3. marca t. l.

Tržne cene.

V Celovcu, dné 14. februarja 1901.

Ime blaga	na birne		na hektolitru		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	10	44	13	—	— bik
rž . . .	9	82	12	27	— pitan vol
ječmen . . .	—	—	—	—	13 vprežnih volov
oves . . .	4	60	5	75	5 juncev
tursica . . .	7	36	9	20	27 krav
pšeno . . .	14	—	17	50	— telic
fižol (rdeč) . .	—	—	—	—	96 pitanih svinj
krompir . . .	1	80	3	27	18 prascev
grah . . .	—	—	—	—	
ajda . . .	7	—	8	75	

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 300 K do — K, krave po 120 K do 286 K.

Sladko seno je meterski cent po 6 K — v do 6 K 60 v, kisló seno po 4 K 20 v do 5 K 60 v, slama po 4 K 20 v do 5 K 20 v.

Promet je bil srednji, kupčija precej živahna.

Velikovec, dné 13. febr. Prignali so: 127 volov, 49 krav, 7 telic. Cena za pitano živino 60 do 64 kron, za vprežne vole 54 do 58 kron za meterski cent žive vage. 14 ovc, 20 živih in 25 zaklanih svinj. Promet je bil srednji.

Dražbe.

(Kratice: vl. št. = vložna številka; d. ob. = davčna občina.)

Dobrlavas. Dne 26. febr. ob 9. uri, Kertova kmetija vl. št. 19., d. ob. Globasnica. Cena 5830 kron. Najnižja ponudba 3886 kron.

Beljak. Dne 27. febr. ob 9. uri, I. Grad Mlinare; vl. št. 557 koroške dež. deske; II. Salerjeva kmetija h. št. 9. v Mlinarah, vl. št. 28, d. ob. Dicavas. III. Blato vl. št. 82, d. ob. Dicavas. Cene I. 245.867 kron; II. 50.551 kron; III. 1014 kron.

Velikovec. Dne 2. marca ob 10. uri, Klobasova kmetija vl. št. 16, d. ob. Vandelica. Cena 2673 kron, najnižja ponudba 1789 kron.

Vabila.

Hranilnica in posojilnica v Zilski Bistrici bode imela svoj letni občni zbor v nedeljo dné 24. februarja 1901 ob 3. uri popoldne pri Nežmanu v Zilski Bistrici s sledečim vspešnim: 1. Potrjenje letnega računa. — 2. Razdelitev čistega dobička. — 3. Razni nasveti. — Vse zadržanike vabi k udeležbi **načelnštvo.**

Hranilnica in posojilnica v Tinjah bode imela svoj letni občni zbor, dné 3. marca 1901 ob 1/4. uri popoldne pri Bužljaji v Vabni vasi s sledečim vspešnim: 1. Poročilo o delovanju posojilnice 1. 1900. 2. Odobrenje letnega računa za 1. 1900. 3. Sklep o čistem dobičku. 4. Volitev novega odbora. 5. Razni nasveti. — K obilni udeležbi vabi **načelnštvo.**

Hranilnica in posojilnica za Št. Lenart pri sedmih studencih in okolico napravi svoj letni občni zbor na kvaterno nedeljo dné 3. marca t. l. ob 4. uri popoldne pri Majerču v Št. Lenartu s sledečim dnevnim redom: 1. Odobrenje letnega računa. — 2. Volitev načelnštva in računskih pregledovalcev. — 3. Razdelitev čistega dobička. — 4. Sprememba § 34. društvenih pravil. — 5. Razni nasveti. — K obilni udeležbi vabi vse ude **odbor.**

Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji na Jezeru v Prevaljah, registrovana zadruga z neomejenim poroštvom, priredi dné 10. marca ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Stöcklu“ v lastni pisarni svoj letni občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. Potrjenje letnega računa. — 2. Razdelitev čistega dobička. — 3. Volitev načelnštva in računskega pregledovalca. — 4. Razni nasveti. — Če prvi zbor ob 3. uri ni sklepčen, je drugi ob 4. uri **odbor.**

NAZNANILA.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Št. Janžu v Rožni dolini, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj **IX. redni občni zbor v nedeljo dné 24. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Činkovcu“ v Št. Janžu.** Dnevni red: 1. Predložitev in potrjenje računa za leto 1900. 2. Volitev načelnštva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Razni nasveti.

Opomba: V slučaju, da bi občni zbor ob 3. uri popoldne ne bil sklepčen, vrši se ob 4. uri popoldne isti dan drugi občni zbor na istem mestu in z istim vspešnim, ter se bo sklepalo brez ozira na število navzočih udov. — K obilnej udeležbi vabi **načelnštvo.**

Zahvala.

Vsem, ki so se udeležili dné 3. svečana t. l. v Podgorji pogreba

Alojzija Sucherja p. d. Žegarja,

posebno pa slavni družbi veteranov v Rožeku, pevcem Podgorskim in Bistriškim, slavni požarni brambi v Podgorji, v Št. Jakobu, v Svečah, v Bistrici in v Rožeku, izrekajo tem potom pristrčno zahvalo

žalujoči sorodniki.

Vid Mory,

trgovec v Šmihelu nad Pliberkom, priporoča svojo bogato zalogo sukna in kamgarnov za moške in ženske obleke, modro-tiskano robo, atlase, satine, belo platno itd. Dalje priporoča kavo, pšenično moko in razno drugo špecerijsko blago, kakor tudi vse v **železniško stroko** spadajoče blago po najnižjih cenah.

Sprejme se tudi en učenec.

Peter Markovič,

akademični slikar v Rožeku na Koroškem,

se priporoča cerkvenim predstojništvom in zasebnikom za slikanje različnih cerkvenih slik, kakor tudi portretov in zgodovinskih slik. Popravlja tudi stare slikarije. Istotako slika na vapno (fresco) in prevzame vsa v to stroko spadajoča dela.

meščanski pisarnski mojster v Celovcu.

Ustanovljeno leta 1872.

E. Mehlihofer,

Priporoča p. i. čast. duhovščini bogato zalogo cerkvenih kovinskih izdelkov in prevzame vse v to stroko pripadajoče popravke po najnižjih cenah.

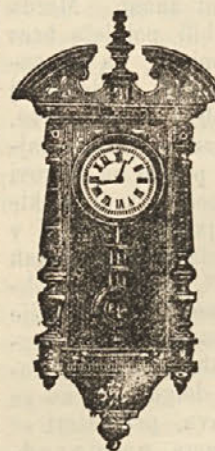
OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 4 gld., 50 kil za 8 gld. 50 kr., 100 kil za 16 gld. z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 50 kr. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Ure na nihalo z godbo

so zadnja novost v napravljanju ur. Take francoske, zmanjšane ure na nihalo so dolge 69 cm, omarica, kot na podobi, je iz naravnega orehovega lesa, fino uglajena z bogato pazlačenimi obrobki in z umetno izrezanimi nastavkom. Igrajo vsako uro najlepše popotnice in plese. — Cena z zabojem samo 9 gld. — Ista ura brez godbe, a z bilom, ki bije vsako celo in pol ure, z zabojem samo 6 gld. 50 kr.

Te ure na nihalo ne gredo samo za jamčeno na minuto, marveč so tudi vsled res lepe oprave pravi kras vsaki izbi. Razpošiljajo se samo s poštnim povzetjem. Kar ne ugaja, se vzame nazaj ter vrne denar. Zato ni noben riziko. — Veliki ilustriran cenik za ure, verižice, prstane itd. zastonj in franko.

Jožef Spiering, Dunaj, poštne ulice 2/U.